

ת"פ 23620/01/17 - מדינת ישראל נגד יצחק חדידה (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

26 מרץ 2017

ת"פ 23620-01-17 מדינת ישראל נ' חדידה(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד כרמית כהן

נגד

הנאשם

יצחק חדידה (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד זהבי

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן (המונה שלושה אישומים, בביצוע עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, החזקת סם לצריכה עצמית וכן בעבירה של הספקת סם מסוכן. הנאשם צירף תיק נוסף שמספרו 21887-06-16 (להלן: "**התיק המצורף**"), בו הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של פציעה כשעבריון מזוין.

על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן **שבתיק המצורף**, בתאריך 27.5.16, עובר לשעה 2:00, הגיעו הנאשם 1 (להלן: "**הנאשם**") ונאשם 2 יוסף פרל, אל א ב (להלן: "**המתלונן**"), בעקבות חוב כספי שלכאורה חייב המתלונן לנאשם. הנאשם 2 הגיע אל מפעל בית האריזה בעצמונה כשברשותו נשק מסוג תבור אותו החזיק ברשיון נוח היותו חייל צה"ל, וחבר אל הנאשם. בסמוך לאחר המתואר לעיל, לאחר שהנאשם והנאשם 2 נפגשו עם המתלונן, הם פצעו אותו בצוותא חדה בכך שהנאשם 2 הכהו בראשו והנאשם דקר אותו באמצעות חפץ חד וגרם לו לחתכים ברגליו, בבית החזה השמאלי ובזרועו השמאלית. מייד לאחר המתואר ניסה המתלונן להימלט מהמקום, אז קרא הנאשם לאיליה מוסנזון (להלן: "**איליה**") אשר עובד במקום ועבר שם עם פטיש בידו, ואמר לו להכות הנאשם ברגליו על מנת שלא יברח. לאחר המתואר לעיל, הסיע הנאשם את המתלונן ברכבו אל ביתו וחזר למפעל. כתוצאה מהאמור, נזקק הנאשם לטיפול רפואי והידוק החתכים בסיכות.

על פי המתואר באישום הראשון (נשוא התיק העיקרי) - בתאריך 8.8.17 הורה כב' השופט יואב עטר על מעצרו של הנאשם באיזוק אלקטרוני בבית הוריו שברח' (הנקראת גם) (להלן: "**הבית**"). בתאריך 2.1.17 בשעה 14:35 ערך, הגיע חיים ישראל אזור לביתו של הנאשם באופקים בכתובת דלעיל, שם פגש בנאשם וחבריו מעשנים סמים בכלי עישון מסוג "באנג". חיים ביקש מהנאשם שיכין לו ג'וינט, ולשם כך מסר הנאשם לחברו סם מסוג חשיש, החבר חתך חתיכה מהסם והכין ג'וינט. חיים עישן את הסיגריה ועזב הדירה. במעשיו המתוארים, החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג חשיש שלא לצריכתו העצמית, במשקל שאינו ידוע למאשימה.

על פי המתואר באישום השני (נשוא התיק העיקרי) - בתאריך 2.1.17, פנה יעקב אשטיוקר לחבר שזהותו אינה ידועה

העובד עמו במפעל "שניב" (להלן: "האחר") ואמר לו שהוא רוצה חשיש. אז, התקשר האחר לנאשם בשעה 15:07 מהטלפון של יעקב ואמר לו שיעקב רוצה "חשיש", וסוכם על ידי השניים כי יעקב יגיע לנאשם ויאסוף את הסם ויעקב ישלם לנאשם בשבוע הבא. בשעה 15:47 התקשר יעקב לנאשם כשהוא בחצר ביתו של הנאשם. הנאשם נכנס לביתו והביא ליעקב סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 4.8 גרם (להלן: "הסם"). במעשיו סיפק יעקב לנאשם את הסם.

על פי המתואר באישום השלישי(נשוא התיק העיקרי)- בתאריך 2.1.17, בשעה 16:40, בחיפוש בביתו של הנאשם, החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל נטו של 10.1 גר' בקופסת סיגריות, מחולק לשלוש אצבעות וכן בסם מסוג חשיש במשקל נטו של 4.8 גר' בקופסת סיגריות, לצריכתו העצמית, ללא היתר כדין.

במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי המאשימה תגביל עצמה בטיעוניה לעונש ל-20 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, וההגנה תבקש להסתפק בעונש של 12 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

תסקיר שירות המבחן:

במסגרת התיק המצורף הוגשו שלושה תסקירים בעניינו של הנאשם. מהתסקירים שהוגשו בתאריכים 15.1.17 ו- 13.10.16, עולה כי הנאשם שולב בקבוצת מעצרים טיפולית בפיקוח שירות המבחן ונהג להגיע באופן סדיר למפגשים ולשתף פעולה, תוך שניכר כי הינו בראשיתו של תהליך וכי ישנו תהליך טיפולי ארוך עוד לפניו. גם בדיקות השתן שביצע נמצאו נקיות משרידי סם. הליך הטיפול נקטע בעקבות מעצרו של הנאשם בעקבות מעשיו בתיק העיקרי.

בתסקיר המשלים מיום 13.2.17 צויין כי הנאשם רווק בן 21, תושב אופקים, בן למשפחה חרדית המונה 9 נפשות והינו הרביעי בסדרי הלידה, מבין שבעת אחיו. טרם מעצרו הנוכח (נשוא התיק העיקרי), שהה בבית הוריו בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח אלקטרוני עקב מעורבות בתיק המ"ת נשוא התיק המצורף.

הלה חונך במסגרות חרדיות עד כה ח' ונוכח שינוי באורח החיים החרדי, עזב את המסגרת החינוכית החרדית, למרות התנגדות הוריו. בעקבות עזיבתו, החל הנאשם להתערות עם חברה שולית ונחשף לשימוש בחומרים משני תודעה ואף הסתבך בפלילים. בעקבות הידרדרות בתפקודו, שולב במסגרות של חסות הנוער, במסגרות טיפוליות ולבסוף שולב בקהילה הטיפולית לנוער "רטורנו", שם השלים 12 שנות לימוד ויחידות בגרות, במקביל להליך הגמילה מוצלח וניכר היה כי עלה על דרך חיובית אשר היה בה כדי להפחית הסיכון למעורבות חוזרת בפלילים.

על רקע עברו הפלילי, לא גוייס לצבא והחל לעבוד בעבודות מזדמנות לפרקי זמן קצרים, כאשר בעבודתו האחרונה טרם מעצרו בתיק המ"ת נשוא התיק המצורף, שימש כמנהל עבודה בבית אריזה בעצמונה.

בבחינת משפחת מוצאו, מלבד הנאשם, חלק מאחיו חזרו בשאלה חרף מורת רוחם של הוריו. הקשר עם הוריו בילדותו היה מורכב ומרוחק, ובמסגרת מעצרו בביתם, שבה המתיחות סביב שהותו הממושכת בביתם לצד סוגיות דתיות, ולאחר

מעצרו בשנית אמו ניתקה עמו קשר ועמו מקיים עמו קשר רופף.

הנאשם החל לצרוך סמים בגיל 14 לאחר עזיבתו את המסגרת החינוכית החרדית, ובעקבות פגיעות שחוזה במסגרות שבהן שהה, לרבות בקהילה, נוכח היעדר כלים להתמודדות עם הטראומות הנובעות מהן. זה נהג לצרוך סמים באופן יומיומי עד להשתלבותו בקהילת רטורנו. כס סיום ההליך הטיפולי, הקפיד תחילה להימנע משימוש חוזר, אך במהרה חזר לדרך הרעה ושב להתמש בסמים, עקב קשיי התמודדות הרגשיים אשר נותרו ללא מענה. הלה מסר לשירות המבחן כי אינו מעוניין להשתלב במסגרת טיפוליות כיום הואיל וסולד מהן על רקע שילובו בהן מגיל צעיר.

אשר לעבירה בתיק המצורף- הנאשם מסר כי זו בוצעה על רקע חשדו כי המתלונן אשר עבד תחתיו במפעל גנב את משכורתו מתוך רכבו, אותה קיבל במזומן. יצוין כי בין הנאשם למתלונן היכרות מוקדמת אשר בעקבותיה אף נאלץ לקבלו לעבודה תחתיו ונדרש להציב לו גבולות, דבר הגרם לו לחוסר נוחות. המתלונן הכחיש כי גנב את הכסף ואליבא הנאשם התייעץ עם שותפו לעבירה ויוחלט כי יאלצו את המתלונן להשיב את הכסף גם במחיר של שימוש באלימות. עוד הוסיף כי, בשל תחושת הכעס והעלבון בחר לשתף רק חברים אשר יתמכו בהחלטתו לגבות הכסף באלימות ולא מבני משפחתו אשר היו מדריכים אותו לפתור הקונפליקט בדרכים שומרות חוק. כיום מבין את טעויותיו ובחירותיו השגויות. התרשמות שירות המבחן הינה כי הנאשם ערך תהליך בירור פנימי, במהלכו הבחין בטעויות ושיקול הדעת המוטעה, אם כי עודנו זקוק להדרכה והכוונה.

הנאשם שיתף בעבר בעודו מצוי בקבוצת מפקחי מעצר כי אינו מפר את הוראות מעצר הבית אך בשל שגרתו הדלה חזר לקיים קשרים חברתיים המהווים עבורו גורמי סיכון. בבדיקות שתן שנערכו לו גילו לא נמצאו שרידי סם. עוד מפורט כי על רקע גילו ונסיבות חייו מצוי בסיכון לניצול במסגרת המעצר.

בבחינת גורמי סיכוי שירות המבחן מונה את גילו הצעיר של הנאשם, יכולתו להתמיד ולסיים טיפולים ארוכי טווח, יכולת להישמע לגבולות חיצוניים, שאיפות לניהול חיים בדרך שומרת חוק ושיתוף פעולה במסגרת הקבוצה הטיפולית בה נטל חלק טרם מעצרו. בבחינת גורמי סיכון, שירות המבחן מונה את נטייתו של הנאשם לפעול בדרכים עוברות חוק, דפוסי התנהגות אלימים ואימפולסיביים, שימוש בחומרים משני תודעה, עברו הפלילי וחומרת מעשיו, קושי להציב גבול חיצוני לגורמי סיכון והיעדר רצון ונזקק נוכחיים במהלך מעצרו האחרון. סופם של דברים, שירות המבחן ממליץ על ענישה מוחשית קצרה בחופף לתקופת מעצרו, לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלונן. עוד מומלץ שבית המשפט יבוא בהמלצה לגורמי הטיפול בכלא, ושיבוא בתוכניות גמילה מחומרים משני תודעה.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה במסגרת טיעוניה הכתובים לעונש הפנתה לערכים בהם פגע הנאשם, תוך שמת דגש לחומרה הנלוות למעשיו בתיק המצורף לצד ביצוע עבירות הסמים בתיק שבכותרת. הואיל ומדובר בהסדר טווח, המאשימה לא עתרה למתחם העונש הולם יחד עם זאת סבורה כי מדובר בהסדר מקל ועל כן יש לאמץ את תקרתו וזאת בין היתר גם על רקע הרישום הפלילי של הנאשם, האמור בתסקיר שירות המבחן וההסדר שהושג עם שותפו באבחנה המתבקשת.

ב"כ הנאשם מנגד, סבור כי ככל שהדבר נוגע לעבירות הסמים הרי שהן נמצאות במדרג הנמוך של עבירות בכגון דא. מדובר בשימוש והספקה כחלק מ"אחוות נרקומנים", בסם שאינו נמנה על הסמים הקטלניים, בכמויות קטנות ושלא בתמורה כספית. לנאשם מסכת חיים קשה כפי שזו מפורטת בתסקיר, אשר נתן דעתו גם על אכזבה אותה חש הנאשם והחרטה הכנה על הסתבכותו הנוכחית. אשר לתיק המצורף הרי שנוכח ההסדר שנעשה עם שותפו לכתב האישום, שבו המאשימה מגבילה עצמה ל-12 חודשים מאסר בפועל ונוכח תקופת מעצרו של הנאשם, תחת איזוק אלקטרוני, הרי שעונשו של הנאשם בתיק זה לא אמור להיות חמור משמעותית מעונשים אלו ולהיגזר מהם. עוד נטען כי, ברצונו של הנאשם לסיים את ההליך המשפטי, להתחיל פרק חדש בחייו תוך הסתייעות ברש"א.

הנאשם מצדו הביע את התנצלותו על ההפרה של האמון שניתן בו מאת בית המשפט, ברצונו להמשיך בטיפול פרטני מחוץ לכלא, וביקש מבית המשפט שלא להחמיר עמו.

דין והכרעה:

בתיק זה עניין לנו בהסדר טווח, כאשר המאשימה עותרת לעונש של 20 חודשים מאסר בפועל ואילו ההגנה עותרת להסתפק ב-12 חודשים, והכל לצד ענישה נלוות. במצב דברים זה, ובהתאם "לזרם המרכזי" בפסיקה הנוהגת, אין מקום להידרש לקביעת מתחמים וזאת אלא אם סבור בית המשפט כי מדובר בהסדר עונשי שאינו הולם ויש לחרוג ממנו מטה או מעלה, מה שאין לומר בענייננו. בהקשר לכך, ראה בין היתר: ערעור פלילי 8109/15 **אביטן נ' מדינת ישראל**, דעתו של כב' השופט ג'ובראן וכפי הדעה שהובעה בע"פ 512/13 **פלוני נגד מדינת ישראל** וכן ע"פ 2524/15 **שפרנוביץ' נ' מדינת ישראל** (פסקאות 18-19 לפסק הדין).

לגופם של דברים, בפתח דבר יאמר סופו, ולפיו הגם שבית המשפט לא יחרוג מהסדר הטווח, הרי שמדובר בהסדר הנוטה במובהק לקולא, כאשר די במעורבותו של הנאשם בכתב האישום המצורף, על מנת לכוון את עונשו לתקרת הטווח העונשי.

במעשיו האמורים לעיל, פגע הנאשם בשורה ארוכה של ערכים מוגנים. כך בתיק המצורף פגע בערך המוגן של שלמות גופו, כבודו, בטחונו האישי של המתלונן, לצד פגיעה בערכים המוגנים של שלטון החוק והסדר הציבורי. בתיק האב שבכותרת, פגע הנאשם בערכים המוגנים של בריאות הציבור, כיבוד צווים שיפוטיים והסדר הציבורי.

לא אחת התריעו בתי המשפט ביחס לעבירות האלימות כי יש למגר את תופעת הבריונות על ידי ענישה הולמת. על מדיניות הענישה שיש לנקוט בעבירות הדקירה אפנה לדבריו של כב' השו' ריבלין בע"פ **2169/10 מדינת ישראל נ' מארי (12.5.11)**:

"אכן, כפי שציין בית המשפט המחוזי" ניתן למצוא פסיקה בגוונים שונים בעבירות דקירה" והדבר תלוי בנסיבות המקרה. לעמדתי, מן הראוי לקבוע רף ענישה מחמיר בגין עבירות מעין אלה. אין זאת אך בשל המטרה החשובה של מיגור "תת-תרבות הסכין", כפי שכונתה פעמים רבות בפסיקה; עבירות דקירה כשהן לעצמן, ומבלי להתחשב בריביון, הן עבירות אלימות קשות שטמונה בהן סכנה חמורה לחיים, לגוף ולנפש".

עוד ראה בעניין זה ע"פ 8113/12 מחלב נ' מ"י (4.8.13):

"מקרה זה מצטרף לרשימה ארוכה של אירועים, שבהם נעשה שימוש בסכין או בכלי משחית אחרים, לשם פתרון סכסוכים ומחלוקות, כאשר, לעיתים קרובות, תוצאות המעשים הן קשות ביותר. על חומרתה של תופעה זו, אשר פשתה במקומותינו והיא, לדאבון הלב, הולכת ומתרחבת, ועל הצורך להיאבק בה באמצעות ענישה קשה ומחמירה, עמד בית משפט זה בשורה ארוכה של פסקי דין".

בעבירות שכאלה, בתי המשפט שתים לבם בין היתר לשאלה מהו אותו נשק קר ששימש הנאשם, סוג הפציעה, משך התקיפה, עוצמתה ותוצאותיה, האם מדובר במעשים מתוכננים אם לאו, הרקע לביצוע התקיפה, האם זו בוצעה בצוותא חדא עם לאו, האם קדם קנטור מצדו של הקורבן ופער הכוחות בין הקורבן למקרבן. ביחס לכך ר' בין היתר: עפ"ג (מח' ת"א) 28534-10-12 **יצחק סרוסי נ' מדינת ישראל** (20.2.2013); עפ"ג (מח' ב"ש) 24519-07-14 **טים איילה טקלו נ' מדינת ישראל** (20.10.2014); עפ"ג 45636-06-13 **מדינת ישראל נ' טל** (30.6.13) עפ"ג 28534-10-12 **סרוסי נ' מדינת ישראל** (20.2.13); רע"פ 1601/14 **נדב פרץ נ' מ"י**; עפ"ג (מח' ב"ש) 58804-05-13 **מולה דרסן נ' מדינת ישראל** (16.9.2013); רע"פ 2781/15 יוסף **מחאמיד נ' מ"י**; רע"פ 8716/13 **סאלחדיאב נ' מ"י**.

כפי המפורט בכתב האישום המצורף, הנאשם חשד כי המתלון גנב את משכורתו. חלף פנייה למשטרה ולגורמי אכיפת החוק, הלה רקם תוכנית זדונית ולפיה יחד עם שותפו אלו יביאו אותו להחזיר את הכסף שנגנב. בהתאם לתוכנית זו, הנאשם הגיע אל בית האריזה בו עבדו יחד עם שותפו, כשהשותף מחזיק נשק מסוג תת מקלע, "תבור" אותו החזיק מתוקף היותו חייל. מיותר לציין את ההשפעה שיש להגעה בצוותא חדא למתלון כשהאחר מצויד בתת מקלע והכל תוך הצבת דרישה להחזרת אותו סכום כסף.

לא ברור מה היה הדו שיח בין המתלון לנאשמים, יחד עם זאת נלמד כי בסמוך לאחר ההגעה החלה מסכת אלימות קשה בגדרה הנאשם 2 מכה את המתלון בראשו ואילו הנאשם 1 מגדיל עשות ודוקר את המתלון באמצעות חפץ חד וגורם לו לחתכים ברגליו, בבית החזה ובזרוע השמאלית. לבית המשפט הוגשו צילומי של המתלון המדברים בעד עצמם ובהם ניתן להבחין בלפחות 7 פצעי חתך שונים, בכללם בראש, בזרוע, בבית הצלעות מצד שמאל, בישבן, בברך ובשוק שמאל.

גם אם בסופם של דברים, לא נגרמו למתלון חבלות קשות או נכות תמידית המדובר ברצף של דקירות חלקן באזורים רגישים, בפרט אמורים הדברים לחתך בבית החזה השמאלי. יש ולעיתים ההבדל בין חתך שטחי לבין פציעה קטלנית שסופה מוות, באה לידי ביטוי בסנטימטרים בודדים בעומק הפציעה והיו דברים מעולם. למזלו של המתלון (וכך גם למזלו של הנאשם), בסופם של דברים התקיפה הסתיימה ללא חבלות קטלניות. רצף הדקירות בסיטואציה הנוכחית מגלם בתוכו אכזריות רבה, לצד פגיעה והשפלה בכבודו של המתלון.

בכך לא מסתיימת אותה תקיפה אלימה שכן לאחר שהמתלון מנסה להימלט מהמקום, קרא הנאשם 1 לאחר שעובד במקום כשבדיו פטיש ואמר לו להכות את המתלון ברגליו על מנת שלא יברח. זה האחרון נעתר לקריאה זו של הנאשם

ששימש כמעבדו באותה עת, (מתוך סברה כי מדובר בגנב) והכה את המתלון בברכיו באמצעות הפטיש וגרם לו לחתכים בברכיים. הינה כי כן "הידיים, ידי מוסינזון והקול, קולו של הנאשם". נדמה כי, חסד נעשה עם הנאשם כשלא יוחסה לו אחריות לתקיפתו של המתלון באמצעות הפטיש כמשדל. בדומה, כשתכלית האלימות הינה קבלת כספים, חסד נעשה עם הנאשם 1 שלא יוחסה לו עבירה חמורה יותר.

כפי הנלמד מנסיבות ביצוע העבירה וכן מהאמור בתסקיר, המדובר באירוע שקדמו לו תכנון ומחשבה, הן נוכח הצטיידות בתת המקלע והחפץ החד ולא פחות מכך, בבחירת השותף לביצוע המעשים. בהקשר לכך, הנאשם מציין בפני קצינת מבחן כי הבין שבמידה ויערב את בני משפחתו אלו יציעו לו לפתור את הקונפליקט שלא בדרכי אלימות ועל כן, בשל כך, נמנע מלספר להם על תוכניתו.

ההגנה כיוונה את עיקר טיעוניה ביחס לתיק המצורף לשיקולי אחדות הענישה אולם גם בכך אין כדי לסייע לנאשם. הדברים מבוססים ראש וראשונה על חלקו העובדתי השונה תכלית שוני מיתרת המעורבים באשר הנאשם הוא בעל העניין, הוא רוקם המזימה, הוא זה שדוקר המתלון דקירות רבות והוא זה שמורה למוסינזון להכותו בברכו באמצעות פטיש. על רקע השוני העובדתי העובדה כי ביחס לנאשם 2, הגבילה המאשימה את עצמה ל-12 חודשים מאסר בפועל אין בה כדי לשנות ממסקנתו של בית המשפט (הדברים אמורים אף ללא התייחסות לכתב האישום הנוסף המייחס לנאשם עבירות סמים). גם עונשו של מוסינזון, אין בו כדי לשנות ממסקנתו של בית המשפט, שכן מותב זה גזר עליו 9 חודשים מאסר בפועל, תוך לקיחה בחשבון כי זה היה קרוב לפעולה תחת "טעות במצב דברים", טעות שרובצת לפתחו של הנאשם 1 שיצר בפניו מצג ולפיו מדובר בגנב המנסה להימלט. (ר' גזר הדין שניתן על ידי מותב זה במסגרת ת"פ 21884-06-16)

כאמור, די במעורבותו של הנאשם 1 בתיק הנוכחי כדי לקבע את עונשו ברף העליון שלו אם לא בתקרתו. דא עקא, לנאשם מיוחסות עבירות סמים נוספות. אכן, ככל שהדבר נוגע לעבירות הסמים מקובל על בית משפט כי אלו אינן מצויות במדרג הגבוה של עבירות בכגון דא וזאת בשים לב לטיב הסם, כמותו, הקשר החברי בין האיש שלו סיפק סם וכן יתר נסיבות ביצעו העבירה. לצד האמור לעיל, אין להקל ראש בעבירות אלו ובעובדה שבסופם של דברים הנאשם משמש חלק משרשרת הפצת הסם כלפי צרכנים שונים. בדומה, לא ניתן להתעלם מהנלמד מאותו כתב אישום מתוקן, ולפיו הנאשם משמש כתובת מוכרת להספקת סם אפילו מדובר באנשים מסביבתו הקרובה.

יתר על כן, הנאשם מבצע את האמור לו בעודו מצוי במעצר תחת איזוק אלקטרוני, דבר אשר מלמד כי בית המשפט נתן בו אמון שלא לומר אמון רב, עת הורה כי מעצרו (בשל הסתבכותו בתיק המצורף) יהיה בביתו ולא מאחורי סורג וברית. לא זו אף זו, הנאשם מבצע עבירות אלו בעודו מצוי בטיפול קבוצתי במסגרת "פיקוח מעצרים". בכך הפר את האמון שניתן (הגם שלא יוחסה לו עבירה של הפרת הוראה חוקית) לו ולא בכדי זה נעצר מחדש. יושם לב כי הנאשם מחד מציין בפני קצינת המבחן כי השתמש בסמים בעת היותו במעצר תחת איזוק אלקטרוני בבית הוריו, כאשר מנגד נכתב בתסקיר כי בבדיקות שתן שנערכו לו, לא נמצאו שרידי סם.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, גם אלה תומכות במסקנת בית משפט בדבר אימוץ תקרת הרף העונשי. ביחס לכך, אכן לנאשם נסיבות חיים שאינן פשוטות הכוללות מעבר ממסגרות שונות וקושי בזהותו הדתית והאישית. לצד

האמור לעיל, ובמבחן התוצאה עניין לנו בנאשם שאלבא שירות מבחן חרף ההליכים הטיפולים אותם סיים כנער הינו בעל נזקקות ברורה, לרבות כזו הנוגעת לשימוש בחומרים משני תודעה ושליטה בדחפים אלימים.

בעניין אחרון זה, שירות המבחן מונה שורה ארוכה של גורמי סיכון אשר נותרים ללא מענה, בכללם נטייה לפעול בדרכים עוברות חוק, דפוסי התנהגות אלימים, קושי בוויסות שליטה עצמית, שימוש בחומרים משני תודעה, לצד העדר רצון נוכחי לשילוב במסגרת טיפולית. גורמי סיכון אלו נותרים ללא מענה ושמכך מחייבים מתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד לצד שיקולי מניעה.

יתר על כן, אין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם בפלילים או בעבירות אלימות. לנאשם רישום ללא הרשעה, בגין ביצוע עבירה של שוד מזוין וקשירת קשר לביצוע פשע, מבית המשפט המחוזי בבאר שבע במסגרת (ת"פ 4062-04-11). בנוסף, לנאשם רישום נוסף מבית משפט לנוער, בגין ביצוע עבירות של תקיפה בצוותא חדא, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, החזקת סכין למטרה לא כשרה, לצד עבירות ביצוע עבירות רכוש. יש להצר על כך שהגישה הטיפולית בה נקטו בתי המשפט במסגרת תיקים אלו, על רקע ההליך הטיפולי אותו עבר, לא הביאה הנאשם מלהימנע בהסתבכות נוספת בעבירות פליליות ככלל ובעבירות אלימות בפרט.

מכלול האמור לעיל הביאני לאמץ את תקרת הרף העונשי כאשר גם אז אין לומר שמדובר בעונש שיש בו כדי להחמיר עם הנאשם ואף לא קרוב לכך.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

- א. 20 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מתאריך 2.6.2016 עד 8.8.2016 וכן מיום 2.1.2017 ועד היום;
- ב. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות או סמים מסוג עוון;
- ג. 8 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות או סמים מסוג פשע;
- ד. ₪4,000 פיצוי למתלונן א ב על פי פרטים שתעביר המאשימה לתיק בית משפט; הפיצוי ישולם ב-8 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.1.2018;

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום כ"ח אדר תשע"ז, 26/03/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט